

Castell de la Roca

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Turó del castell, 08430
Emplaçament Al nord-oest del nucli urbà de La Roca
Alçada: 173 m

Coordenades:

Latitud: 41.59146
Longitud: 2.32812
UTM Est (X): 444002
UTM Nord (Y): 4604636

Classificació

Número de fitxa 08181-1
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Gòtic Popular
Segle XI-XV
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Cal esmentar que les edificacions interiors van ser reconstruïdes l'any 1952.
Protecció Legal i física
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN R-I-51-5616 (Decret 22/04/1949, BOE 05/05/1949)
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari IPA, 1548
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Privada

Titular:

08180A01409000 / 4148004DG4044N

Fitxes associades:

[El Capità de Testafort](#)

[El cavaller astut](#)

[La bruixa i el drac de la Roca](#)

Autoria de la fitxa

Jacob Casquete Rodríguez

Data de registre de la fitxa:

dv., 21/01/2011 - 01:00

Descripció

Es troba al camí del castell venint per la carretera de Cardedeu i Mataró, al final d'una pujada, a l'entrada del poble de la Roca, a mà dreta. Es tracta d'un edifici de planta trapezoïdal constituït per diversos cossos que s'adapten a la topografia del turó. Aquesta fortificació està formada per una torre mestra de planta rectangular que presenta un fort talús. A l'extrem oposat presenta una bestorre de planta triangular de caràcter defensiu i una altra de semicircular. Totes aquestes estructures són originàries o presenten refeccions del segle XV. En canvi, la torre mestra i les parets perimetrals pertanyen a fases constructives posteriors. Únicament la torre circular de llevant pot considerar-se, per la seva forma troncocònica i el seu aparell constructiu, del segle XIII o més tardana, encara que històricament ha estat considerada romànica per alguns autors. Les parets del pis baix es mostren esquitllades i el coronament amb merlets. La resta del conjunt (sala major, zona residencial) respon també a les característiques de les construccions senyorials de la darrera època gòtica: finestral geminats amb capitells treballats i fines columnes.

Història

La primera menció que apareix del castell de la Roca del Vallès data vers el 1024 en una documentació on el propietari n'era Arnau Mir per encàrrec del comte de Barcelona Ramon Berenguer I, però més tard aquest el donà a Guillem de Muntanyola o de Vacarisses. Quan aquest va morir, fou succeït pels seus fills Renard Guillem de Sarroca i Bernat Guillem. Posteriorment fou propietat de Ramon de Cabrera, i el 1287 consta com a senyor Pere Marquès. Vers el 1374 passà al seu descendent Pere Arnau Marquès, que el 1405 el vengué a Ramon de Torrelles, senyor de Rubí. Els descendents de la família, partir de l'any 1463, el van reformar i consolidar i l'hi van donar un aspecte més de palau que de castell medieval (cal mencionar que el castell va ser destruït a la meitat del segle XVII i no va ser fins l'any 1952 que va ser reconstruït). El castell tornà a canviar de propietari a principi del segle XVIII, entrant a formar part del patrimoni dels Sentmenat, amb Fra Miquel de Torrelles i Sentmenat, el qual el va cedir a la comunitat de prev" de Santa Maria del Mar. Més endavant, durant la desamortització de Mendizàbal, passaria a ser, després d'altres famílies, de la família Alomar i finalment, l'any 1949, el compraria Antoni Rivièrre i Manén actual propietari.

Bibliografia

BARRAL I ALTET, X. [et al.] (2000): Guia del Patrimoni Monumental i Artístic de Catalunya. Volum 1: Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme, Vallès Occidental, Vallès Oriental. Ed. ECSA, Barcelona. CATALÀ I ROCA, P. [coord.], (1991): Els Castells catalans: Volum II. Ed. Dalmau, Barcelona. ENCICLOPEDIA CATALANA ON-LINE (n. d.): L'enciclopèdia. Consultada el febrer-juny de 2010. DEPARTAMENT DE CULTURA I MITANS DE COMUNICACIÓ (s. n.): Inventari del Patrimoni Arquitectònic. Obtinguda el 15 de gener de 2011. PLADEVALL I FONT, A. [et al.], (1991): Catalunya Romànica. Volum XVIII, El

